

KONGELIG RESOLUSJON

Finansdepartementet
Statsråd Trygve Slagsvold Vedum

Ref.nr.:
Saksnr.: 24/4934
Dato: 18. oktober 2024

Fastsetting av endringer i utredningsinstruksen

1. Innledning

Utredningsinstruksen ble sist revidert ved kgl. res. 19. februar 2016. Formålet med instruksen er å legge et godt grunnlag for beslutninger om statlige tiltak, slik at beslutningene er velbegrunnede og gjennomtenkte. Mangelfull utredning øker risikoen for at det fattes beslutninger som ikke lar seg gjennomføre, gir uønskede virkninger eller innebærer sløsing med samfunnets ressurser.

Med hjemmel i instruksjonsmyndigheten har Kongen myndighet til å fastsette instruks om utredning av statlige tiltak. Som ansvarlig for utredningsinstruksen foreslår Finansdepartementet at det fastsettes endringer i instruksen. Endringene trer i kraft 1. november 2024.

Forslaget innebærer endringer hovedsakelig i kapittel 5 om EØS- og Schengen-saker og punkt 3-3 om høringer, men det er også endringsforslag for flere av de øvrige delene av instruksen. Formålet med forslagene er å styrke arbeidet med EØS- og Schengen-saker og å forenkle og forbedre instruksen, og den nærmere bakgrunnen er beskrevet i punkt 2 nedenfor. Saksgangen i saken er redegjort for i punkt 3, og departementets vurderinger fremgår av punktene 4 og 5.

Det er utarbeidet en veileder til instruksen som gir råd og hjelp i utredningsarbeidet. Innholdet i veilederen er ikke bindende på samme måte som utredningsinstruksen, men utfyller og forklarer innholdet i instruksen. Finansdepartementet har delegert ansvaret for forvaltningen av instruksen til Direktoratet for økonomistyring (DFØ) og DFØ vil i samråd med Finansdepartementet gjøre endringer også i veilederen. Den reviderte veilederen ferdigstilles og publiseres senest samtidig med at den reviderte instruksen trer i kraft.

2. Nærmere om forslaget

Bakgrunnen for endringene som foreslås, er i hovedsak rapporten Departementenes EØS-arbeid, som ble levert i juni 2021. Rapporten ble levert av en arbeidsgruppe som i februar 2020 fikk i oppdrag å foreslå tiltak for å forbedre kvaliteten på regelverk som gjennomfører EØS-regelverk, se på beslutningsstrukturene og samordningsorganene i EØS-arbeidet og forbedre kunnskapen om og oppfølgingen av rettspraksis.

Flere av arbeidsgruppens anbefalinger innebar endringer i utredningsinstruksen med veileder, og et forslag til endringer ble inntatt som vedlegg til rapporten. På overordnet nivå var siktemålet at

instruksen i større grad skulle tilpasses de ulike fasene i EØS-arbeidet og at ansvar og oppgaver skulle tydeliggjøres og effektiviseres. De mest omfattende endringsforslagene knyttet seg i hovedsak til instruksens kapittel 5, hvor både instruksen og veilederen ble foreslått gjennomgående endret og omstrukturert og til reglene i punkt 3-3 om høringer i saker som angår EØS-regelverk.

Som ledd i oppfølgingen, ble de foreslåtte endringene i utredningsinstruksen med veileder sendt på offentlig høring. Endringene som ble foreslått av arbeidsgruppen, er justert på flere punkter som følge av blant annet høringsinnspillene.

Siden instruksen sist ble revidert i 2016, har det vist seg et behov for enkelte justeringer og presiseringer også i andre deler av instruksen og noen større justeringer av veilederen. På bakgrunn av dette foreslås det en rekke endringer for å forenkle og forbedre instruksen og veilederen. Disse endringene kommer i tillegg til endringene som knytter seg til rapporten om departementenes EØS-arbeid.

Endringene i instruksens som foreslås på bakgrunn av arbeidsgruppens rapport, beskrives nærmere i punkt 4 nedenfor.

De øvrige endringsforslagene i instruksens beskrives nærmere i punkt 5. Videre foreslås det enkelte mindre endringer som ikke spesifikt er listet opp, for eksempel ajourføring av departementsnavn eller liknende.

3. Høring

Arbeidsgruppens forslag til endringer i instruks og veileder ble sendt på høring 1. oktober 2021, med høringsfrist 3. januar 2022. Om lag 40 offentlige og private aktører innga høringsvar.

Forslaget ble også diskutert i Koordineringsutvalget for EØS-saker 28. januar 2022. Tema for møtet var hovedsakelig høringer i EØS-saker og innretningen av arbeidet i EØS-spesialutvalgene. I etterkant av møtet kom det innspill fra Barne- og familiedepartementet, Forsvarsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet og Olje- og energidepartementet.

Basert på innspillene som kom inn i høringen og i etterkant av Koordineringsutvalgsmøtet, er det gjort justeringer i arbeidsgruppens forslag, hovedsakelig i veiledningsteksten, men det er foreslått justeringer også i flere av punktene i instruksens.

Utkastet til endret instruks og justert veileder ble forelagt alle departementene høsten 2022. Oppdatert utkast til endret instruks ble forelagt på nytt i februar/mars 2024.

4. Nærmere om endringsforslagene basert på rapporten Departementenes EØS-arbeid

Til Punkt 3-3 Høring

Endringene i punkt 3-3 i instruksens klargjør reglene om høring av lov eller forskrift som gjennomfører EØS- og Schengen-regelverk. Arbeidsgruppens forslag videreførte i stor grad

gjeldende bestemmelse i punkt 3-3, men med visse endringer og omstruktureringer. Bakgrunnen for forslaget fremgår i hovedsak av kapittel 6 i rapporten.

Etter arbeidsgruppens forslag fulgte i utgangspunktet EØS- og Schengen-regelverk de alminnelige reglene om høring, men med to unntak:

For det første sa forslaget at høringsfristen for EØS- og Schengen-regelverk skulle tilpasses tiden som står til rådighet, og at den kunne være kortere enn i andre saker. Dette er videreført også i det vedlagte forslaget til revidert instruks. Unntaket er i hovedsak begrunnet i de særlige prosedyrene og fristene som gjelder for EØS- og Schengen-samarbeidet. Unntaket finnes allerede i gjeldende instruks punkt 3-3 syvende ledd, men foreslås flyttet slik at det er plassert sammen med hovedregelen i andre ledd.

For det andre foreslo arbeidsgruppen en spesialregel for beslutningsprosessen i gitte tilfeller av unntak fra plikten til høring i EØS- og Schengen-saker. Punkt 3-3 tredje ledd, jf. punkt 1-4, i gjeldende instruks krever beslutning fra øverste leder dersom det skal gjøres unntak fra instruks. Arbeidsgruppens foreslåtte spesialregel sa at høring av forslag til lov eller forskrift som gjennomfører EØS- eller Schengen-regelverk, kunne unnlates uten slik beslutning av øverste leder når høring i angitte tilfeller måtte anses som åpenbart unødvendig fordi rettsakten ikke medførte nasjonale tilpasninger eller substansielle endringer i tilstøtende lovgivning.

Dette forslaget følges ikke opp. I høringen og etterfølgende konsultasjoner med departementene ble det tydelig at forslaget til unntaksregel ble misforstått og tolket som en definisjon av i hvilke tilfeller høring måtte anses åpenbart unødvendig. For å fjerne denne uklarheten ble det derfor vurdert alternative formuleringer til unntaksbestemmelse.

Behovet for unntak falt imidlertid bort som følge av at det nå også foreslås en endring i punkt 1-4 som fjerner kravet om beslutning av øverste leder, se merknaden til punkt 1-4 under punkt 5 nedenfor. En tilsvarende endring foreslås da også i punkt 3-3 tredje ledd, slik at heller ikke beslutning om unntak fra kravet om høring må fattes av øverste leder.

Etter det vedlagte forslaget vil EØS- og Schengen-sakene i stedet følge de generelle reglene for unntak fra høringer. Hovedregelen i punkt 3-3 første ledd sier at forslag til lov og forskrift og til tiltak med vesentlige virkninger, normalt skal høres. Etter punkt 3-3 tredje ledd kan det gjøres unntak der høring ikke vil være praktisk gjennomførbart, der den kan vanskeliggjøre gjennomføringen av tiltaket eller der den er åpenbart unødvendig. Dette vil da gjelde alle saker, også EØS- og Schengen-saker, og den enkelte sak må vurderes konkret.

Forslaget innebærer en endring både i utgangspunkt og struktur sammenlignet med gjeldende instruks. Høringer i EØS- og Schengen-saker er i dag regulert i punkt 3-3 sjette ledd, som positivt angir et fåtall eksplisitte tilfeller der et forslag til gjennomføring av EØS- og Schengen-regelverk skal høres. Etter forslaget utvides altså høringsplikten ved at den i stedet følger av hovedregelen i første ledd om at forslag normalt skal høres, og at mulighetene for å unnta fra høring også følger

av de generelle reglene. Det vil dermed ikke lenger være noen særregler for EØS- og Schengen-saker for når høring skal gjennomføres eller når det kan unntas.

Basert på innspill i høringen er det vurdert om någjeldende regel i punkt 3-3 sjette ledd bør opprettholdes. Den foreslås imidlertid ikke videreført, fordi det ikke er grunn til og heller ikke ønskelig å ha andre krav til høring av EØS- og Schengen-regelverk enn det som gjelder nasjonalt initiert regelverk.

Til Punkt 5-1 Ansvarsfordeling i EØS- og Schengen-saker

Punkt 5-1 er justert sammenlignet med gjeldende instruks og innebærer en klargjøring av de enkelte departementenes ansvar i EØS- og Schengen-arbeidet. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår av kapittel 2, 3 og 4 i rapporten.

Basert på høringen ble instruksteksten justert for eksplisitt å omtale Schengen-samarbeidet.

Til Punkt 5-2 Forankring og samordning

Punkt 5-2 foreslås endret slik at det tydeliggjør ansvarsforholdene og plikten til å involvere andre departementer i EØS- og Schengen-saker. Bestemmelsen viderefører innholdet i punkt 5-3, punkt 5-4 fjerde ledd første punktum og punkt 5-5 tredje ledd i gjeldende instruks med ny utforming. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår i hovedsak av kapittel 4 i rapporten.

Bestemmelsen fastslår at ansvarlig departement skal involvere andre berørte departementer på en hensiktsmessig måte i arbeidet med EØS- og Schengen-saker. I disse sakene oppstår det jevnlig enkelte spørsmål som faller inn under ansvarsområdet til henholdsvis Utenriksdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet. Bestemmelsen inneholder derfor uttrykkelige føringer for involvering av disse departementene når de aktuelle spørsmålene oppstår.

Basert på høringsinnspillene og innspill som kom inn i etterkant av Koordineringsutvalgsmøtet i januar 2022, er instruksteksten justert ved at punkt 5-2 første ledd også viser til Schengen-saker og nå inneholder presiseringen om at involvering kan skje gjennom behandling i spesialutvalgene, som i arbeidsgruppens forslag var plassert i siste ledd. I andre ledd er teksten justert slik at foreleggelse for Utenriksdepartementet ikke må skje "så tidlig som mulig". Slike spørsmål skal forelegges på et tidlig tidspunkt, men det er ikke alltid hensiktsmessig at det skjer så tidlig som mulig.

Til Punkt 5-3 Utarbeiding og fremme av norske posisjoner i EØS-saker

Dette punktet fremhever plikten for departementene og underliggende virksomheter til å sørge for tidlig identifisering av og medvirkning i prosesser om utarbeidelsen av nye EØS-relevante EU-rettsakter, herunder innhenting av synspunkter fra eksterne berørte interesser. Det viderefører store deler av punkt 5-2 og 5-4 i gjeldende instruks med visse justeringer. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår av kapittel 6 i rapporten.

Det er gjort noen mindre språklige endringer i andre ledd andre punktum, men for øvrig er arbeidsgruppens forslag til instruktetekst uendret.

Til Punkt 5-4 Innlemmelse av regelverk

Punkt 5-4 i instruksjonen utdyper prosessen i innlemmelsesfasen og har blant annet bestemmelser om tilpasningstekster. Det viderefører deler av punkt 5-5 i gjeldende instruks med visse justeringer. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår av kapittel 7.2 i rapporten.

Det foreslås å slette første ledd tredje punktum, som sier at Norge skal bidra til at EØS-komiteén normalt kan fatte vedtak om innlemmelse innen 6 måneder etter at regelverket er vedtatt i EU. Finansdepartementet og DFØ vil i stedet justere veilederen slik at den viser til EØS-avtalen artikkel 102(1) og forutsetningen der om at innlemmelse skal skje så snart som mulig etter vedtaket i EU.

Basert på innspill i høringen, er det gjort justeringer i punkt 5-4 fjerde ledd som tydeliggjør at Schengen-samarbeidet følger egne prosedyrer og tidsfrister. Det er også gjort noen mindre språklige endringer i første ledd.

Til Punkt 5-5 EØS- og Schengen-notater

Punkt 5-5 omhandler blant annet tidspunkter og rutiner for EØS- og Schengen-notater, og må for EØS-sakers del sees i sammenheng med punkt 5-3. Punktet viderefører gjeldende punkt 5-6 med noen mindre justeringer. Bakgrunnen for forslaget fremgår av kapittel 5 i rapporten.

Høringen har ikke ført til endringer i arbeidsgruppens forslag til instruktetekst.

Til Punkt 5-6 Gjennomføring av EØS- og Schengen-regelverk i norsk rett

Punkt 5-6 er i hovedsak nytt. Første ledd er en omskriving av punkt 5-5 andre ledd og sier at arbeidet med å gjennomføre EØS- og Schengen-regelverk skal påbegynnes i tide til at gjennomføringsregelverket kan tre i kraft rettidig. Andre ledd stiller krav om at reglene utformes slik at de blir så klare og forutberegnelige som mulig, innenfor rammene av kravene til gjennomføring. Tredje ledd sier at en kvalitetssikret norsk oversettelse skal foreligge så tidlig som mulig og senest ved kunngjøringen av gjennomføringsregelverket.

Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår av kapittel 7 i rapporten. Endringene gjenspeiler også redegjørelser og vurderinger som fremgår av rapportens kapittel 2 og 6.

På bakgrunn av høringen er det gjort noen språklige justeringer i instrukteteksten for å tydeliggjøre betydningen for Schengen-saker. Det er også gjort endringer i tredje ledd for å presisere at det er ansvarlig departement som skal sørge for en rettidig norsk oversettelse av rettsakten, og noen språklige endringer i første ledd. For øvrig er arbeidsgruppens forslag uendret.

Til Punkt 5-7 Rettsutvikling på EØS-området

Punkt 5-7 sier at ansvarlig departement skal følge med på rettsutviklingen i EFTA-domstolen og EU-domstolen som berører gjennomført EØS-regelverk, og sørge for nødvendige regelverks- og praksisendringer. Punktet er nytt, men uttrykker et ansvar som også i dag må anses å være en naturlig del av departementenes ansvar for egen sektorlovgivning. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag for øvrig fremgår av kapittel 9 i rapporten.

I høringsinnspillene har flere departementer uttrykt ønske om at Utenriksdepartementet skal bidra i arbeidet med å følge med på rettsutviklingen, for eksempel i form av oversikter over og oppsummering av avgjørelser. Dette vil imidlertid samsvare dårligere med ansvarsfordelingen som legges til grunn i punkt 5-1, og det vil heller ikke styrke oppbygningen av EØS-kompetanse i departementene, som er en av anbefalingene i arbeidsgruppens rapport og også i EØS-utredningen fra Eldring-utvalget (NOU 2024: 7 Norge og EØS: Utvikling og erfaringer).

Det er videre det enkelte departement som har de beste forutsetningene for å vurdere en avgjørelses betydning for sin sektorlovgivning. Det ville være uforholdsmessig krevende for Utenriksdepartementet å følge med på rettsutviklingen på samtlige sektorområder, sammenlignet med at hvert departement følger utviklingen på sitt felt. En systematisk tilnærming hos det enkelte departement er derfor mest effektivt og hensiktsmessig.

Til Punkt 5-8 Behandling av saker for ESA, EFTA-domstolen og EU-domstolen

Forslaget til punkt 5-8 videreutvikler nåværende punkt 5-7 og tydeliggjør rutiner og oppgaver for deltakelse i saker for ESA, EFTA-domstolen og EU-domstolen, herunder behandling av sakene i EØS-rettslig utvalg. Bakgrunnen for arbeidsgruppens forslag fremgår av kapittel 9 i rapporten.

På bakgrunn av høringen er det gjort noen justeringer.

I punkt 5-8 første ledd er det presisert at uformelle henvendelser fra ESA også inkluderer anmodninger om informasjon mv. Ansvarlig departement skal også i slike saker utarbeide svar i samråd med berørte departementer.

Tredje ledd var i arbeidsgruppens forslag en videreføring av tilsvarende bestemmelse i gjeldende instruks, men med motsatt utgangspunkt. Dette innebar at saker fra norske domstoler for EFTA-domstolen der staten er part med regjeringsadvokaten som prosessfullmektig, skulle behandles i EØS-rettslig utvalg, med mindre dette ble ansett unødvendig. På bakgrunn av innspill i høringen foreslås det å endre tilbake slik at bestemmelsen viderefører utgangspunktet i gjeldende punkt 5-7 andre ledd om at møte holdes dersom det anses nødvendig. I tillegg foreslås det å utvide bestemmelsen slik at også berørte departementer kan be om møte der de finner det nødvendig.

Arbeidsgruppens forslag til fjerde ledd sa at svar i saker som ikke behandles i EØS-rettslig utvalg, skulle utarbeides i samråd med Utenriksdepartementet, andre berørte departementer og eventuelt regjeringsadvokaten. På bakgrunn av høringen er dette endret til at svar eller innlegg skal utarbeides i samråd med de nevnte aktørene, "såfremt ikke ansvarlig departement og Utenriksdepartementet mener det er unødvendig".

Femte ledd er nytt sammenlignet med gjeldende instruks og sier at det normalt skal inngis innlegg i saker for EFTA-domstolen som kan få betydning for Norge. På grunn av vår særlige tilknytning til domstolen, bør Norge bidra til at den har et best mulig beslutningsgrunnlag, og den relativt begrensede saksmengden gjør det mulig med et slikt utgangspunkt. Det er i etterkant av høringen gjort noe språklige endringer i arbeidsgruppens forslag som ikke berører meningsinnholdet.

Når det gjelder saker for EU-domstolen, foreslås det i tråd med arbeidsgruppens forslag at terskelen er at det normalt skal gis innlegg dersom saken “reiser spørsmål av vesentlig betydning” for Norge.

Til øvrige, mindre forslag til endringer basert på arbeidsgruppens rapport

Arbeidsgruppen foreslo også enkelte mindre endringer i andre bestemmelser som hovedsakelig er av redaksjonell karakter. Dette gjelder blant annet punkt 1-5 om ansvarsfordelingen etter instruks. I punkt 2-2 er siste ledd om utredning av EØS-saker foreslått opphevet, fordi det aktuelle innholdet i stedet dekkes av de nye forslagene i kapittel 5. Høringen har ikke medført justeringer i disse.

5. Nærmere om de øvrige forslagene til endringer i utredningsinstruksen

Til Punkt 1-1 Utredningsinstruksens formål

Det foreslås følgende tilføyelse til siste ledd: «Instruksen skal også legge et godt grunnlag for tilstrekkelig utredning av forholdet til Grunnloven og Norges folkerettslige forpliktelser, herunder menneskerettighetene.»

NIM (Norges institusjon for menneskerettigheter) har påpekt behovet for å forankre plikten til å utrede menneskerettslige problemstillinger i utredningsinstruksen, senest i brev til DFØ datert 18. april 2024 (tilgjengelig på nhri.no).

Det er vurdert som viktig og hensiktsmessig å trekke fram at instruksen skal legge et godt grunnlag for tilstrekkelig utredning av forholdet til Grunnloven og Norges folkerettslige forpliktelser, herunder menneskerettighetene. Det foreslås å først anvende det noe videre “folkerettslige forpliktelser” slik at det i tillegg til å fange opp menneskerettslige forpliktelser også omfatter andre relevante folkerettslige forpliktelser. Det understrekes at vurderinger av forholdet til Grunnloven og folkerettslige forpliktelser kun vil være nødvendig der det er relevant, ikke i alle saker.

Til Punkt 1-4 Fravikelse av instruksen

Punktet beskriver når instruksen kan fravikes. Det er i nåværende instruks fastsatt at en beslutning om å fravike instruksen skal treffes av øverste leder i ansvarlig forvaltningsorgan. Dette kravet om beslutningsnivå foreslås strøket. I tråd med generelle styringsprinsipper bør en virksomhet selv definere hvilke beslutninger som kan tas på ulike nivåer i forvaltningsorganet. Forslaget innebærer en forenkling.

Til Punkt 1-5 Ansvar for instruksen

Det presiseres at det er Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet som har ansvaret for å gi veiledning om bestemmelsene i utredningsinstruksen som gjelder for lover og forskrifter, herunder lover og forskrifter som gjennomfører EØS- og Schengen-regler.

Til Punkt 3-2 Foreleggelse for berørte departement

Hovedregelen er at ansvarlig departement skal forelegge alle forslag til tiltak med vesentlige virkninger for berørte departementer. Det er i andre ledd videre presisert hvilke departementer som skal forelegges ulike typer saker. Det foreslås nå å føye til at tiltak som får vesentlige virkninger for klima og miljø, skal forelegges Klima- og miljødepartementet.

Til Punkt 3-3 Høring

Det er i dagens instruks sagt at hvis høringsuttalelsene eller andre forhold fører til vesentlige endringer i forslaget, skal det reviderte forslaget legges ut på ny høring. Det foreslås en tilføyelse til dette ved at det presiseres at det skal likevel vurderes konkret om det er grunn til å gjennomføre ny høring.

Ofte kan det være grunn til å gjøre betydelige endringer både i lov- eller forskriftsforslag og andre saker som har vært på høring, fordi det har kommet innspill i høringen som det er grunn til å ta hensyn til, og fordi ansvarlig organ foretar nye selvstendige vurderinger av saken og av ulike grunner finner at det opprinnelige forslaget bør endres. Samtidig kan en ny høring være ressurskrevende og forsinke saken vesentlig.

I utgangspunktet er det ikke behov for en ny høring hvis den problemstillingen forslaget gjelder, er godt belyst i høringsnotatet slik at høringsinstansene har hatt foranledning til å uttale seg om spørsmålet. Ved vurderingen av om det er behov for ny høring, bør det ellers bl.a. legges vekt på sammenhengen mellom det reviderte forslaget og forslaget som har vært på høring, eventuelle ulemper endringene medfører for berørte parter, muligheten for å involvere berørte parter uten en ny høring og usikkerhet om valg av løsning.

Til Punkt 4-2 Foreleggelse for Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet

Det presiseres både i overskriften og i regelteksten at før det blir satt i gang større lovarbeider eller andre lovarbeider som kan reise lovstrukturspørsmål, skal saken forelegges Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet.

Til Punkt 4-5 Lovteknisk gjennomgåelse

Det foreslås justeringer i punkt 4-5 andre ledd for å sikre bedre prosesser for lovteknisk gjennomgåelse av proposisjonsutkast. Erfaringene med gjeldende instruks har vist at det i mange tilfeller ikke er formålstjenlig å utføre lovteknisk gjennomgåelse samtidig med departementsforleggelsen. Bestemmelsen foreslås derfor endret slik at de to foreleggelsene ikke

lenger “skal normalt” utføres samtidig, men at det “kan” skje. Videre foreslås det en justering som innebærer at fristen for lovteknisk gjennomgåelse ikke nødvendigvis skal ha samme frist som departementsforeleggelsen.

Veilederen vil gi nærmere informasjon om typetilfeller der det vil kunne være aktuelt å legge den lovtekniske gjennomgåelsen senere i tid enn departementsforeleggelsen, eller at den gis en annen frist.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser

En god instruks for utredning av statlige tiltak kan legge til rette for mer effektiv ressursbruk og potensielt ha store positive økonomiske konsekvenser. En mer presis og utfyllende instruks med veileder vil forenkle de administrative prosessene knyttet til EØS- og Schengen saker. Samtidig kan de foreslåtte justeringene stille nye krav til etterlevelse. I sum forventes det at revisjonen av instruksene kan håndteres innenfor gjeldende rammer.

Finansdepartementet

t i l r å r:

Revidert instruks om utredning av statlige tiltak (utredningsinstruksene) fastsettes i samsvar med vedlegg til resolusjonen.